

Zas mlčíš nahlas zasněná,
za sklem zas tě mám,
poznám to, když seš raněná,
žhne magma pod povrchem vět,
vět cos vzala zpět,
slov, co o nich chceš nevědět.

Skrejváš přede mnou,
bolest už snad stou,
vrásky pod maskou,
však dál tu jsou.

Z paravanů dál staviš svoje skryše
plánuješ a buduješ a stejně víš, že dál jen zkoušíš hrát.
Že ti nevadí to, co má se zas dít,
jenže tyhle pocity ty nejde zazdít,
víš, že přijde zkrat.

Tváříš se, že to nebolí,
že ač bylo líp,
zvládneš překlenout cokoli,
A city, který nevyvřou,
na patře tě dřou a pak za tebou chodí tmou.
Vrásky pod maskou, jak víš tu jsou.

Z paravanů dál staviš svoje skryše
plánuješ a buduješ a stejně víš, že dál jen zkoušíš hrát
Že ti nevadí to, co má se zas dít,
jenže tyhle pocity ty nejde zazdít,
víš, že přijde zkrat.

Pak se nad Etnou mračna rozlétnou,
pak se na vždycky uzly gordický přetnou.
Z paravanů pak zbydou jenom třísky,
láva zničí všechno, co ti bylo blízký,
vše, co měl jsem rád.

Máš strachů víc,
než tvý srdce zvládne vlíct,
jen pust' je ven,
dej si říct.

Z paravanů dál staviš svoje skryše
plánuješ a buduješ a stejně víš, že dál jen zkoušíš hrát
Že ti nevadí to, co má se zas dít,
jenže tyhle pocity ty nejde zazdít
víš, že přijde zkrat.

Pak se nad Etnou mračna rozlétnou,
pak se na vždycky uzly gordický přetnou.
Z paravanů pak zbydou jenom třísky,
láva zničí všechno, co ti bylo blízký,
vše, co měl jsem rád.